



De visser.

Emus had 't visse, de hartstocht der gedöldige geneump, en dae emus had geliék.

Letsaan zoog ik eine man , dae op ein klapsteulke ore lank de Maas beviste, zônder ein woord te zegge. Det kôs neet gezag waere van zien vrouw die naeve um in 't graas zoot.

Waat eur gestalte aanging moch me eur , gezeen in 't leech van 't paradieselik verhaol, ein ferm ribstök neume.

Waarschienlik waas zeej meigegaon veur de gezelligheid en oét eige initiatief , want eigenlijk is visse dök ein mannelik veurwendsel veur 't verkriége van ein bietje röstige einzaamheid.

De vrouw praotte ônaafgebraoke taege um, laeventig en mei straevelend.

De man woel stilte, det zoogse aan ziene rök, en de meneer wao op hae nao daen dobber staarde. Dao môt beej gezwege waere, maar de vrouw zweeg neet, de rök van de visser woort harder en grimmiger.

Zien vrouw babbelde gezellig door. Nae, eur sterrebeeld waas neet de vis. Hae zoog trekbuüt, dauwbuüt, roeibuüt en de ganse venlose reddingsbrigade aan zich veurbeej trekke, maar neet éinen beet.

Inens stônd hae op oét zien steulke, "heej" zei hae, en dauwde zien vrouw die visgaert in de hand, zeej stônd verschrökke op en vroeg "waorum" ? "Ik môt efkes plasse" zeije, nauw ja, ik kin 't ouk neet helpe, hae zei det noow einmaol, en 't is minselik neetwaor ? Hae had zich nog maar inkele passe oét de struuk gemak, dao klônk achter um hiel ingstig ein benepe stum "Harie,Harie", "waat is "? Ziene toën waas geïrriteerd "tjeetje Harie kôm noow ens gauw, ik gluif det ik beet heb", reep ze benauwd. En inderdaad, ze had de gaert umhoëg gehöf, en waat d'r aan spartelde waas noow waal gennen briësum, maar toch eine vis waoveur wiézende vissers in de kroeg twië erm nuüdig hebbe.

De man zônd ein van de grutste godslasteringe die ôs taal kint , knetterend ten Hemel en grômmdae taege mich "Noow zit ik heej al viëf oor, gennen beet, en het dao haet die gaert nog gen viëf telle in de tiën gebaoje , of 't trek d'r zôn matras oét "

"Kôm noow Harie, ik vind 't zoë griezelig" reep de vrouw.

In ein paar traetje waas de man beej zien vrouw, rökde dae spartelende vis van die angel aaf, smeeet um truuk in de Maas en vouwde zien vouwsteulke in.

"We gaon nao hoés" mômpelde hae grekerig. Ik heb zin in vissticks.

Stôm hé

Wiel Hermans Venlo